

עמ"ת 36783/03/21 - אסלאם שאהין (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 36783-03-21 (עציר)
תיק חיצוני: 243668/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עורר	אסלאם שאהין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שלומי שרון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 16.3.21 שהפנה את העורר לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

העובדות בתמצית מילין -

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת נהיגה בפסילה ונהיגה ללא ביטוח.
בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 26.6.19 נדון העורר לעונש פסילה מלקבל או להחזיק רישיון למשך 28 חודשים.
ביום 26.1.21 סמוך לשעה 10:00 נהג העורר בסחנין ברכב פרטי בהיותו פסול לנהיגה, ללא רישיון וללא ביטוח בתוקף.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. לטענת המשיבה מסוכנות העורר גבוהה לאור עברו הפלילי והתעבורתי הכולל 3 הרשעות שהאחרונה בשנת 2019 בגין נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישיון.
3. ביום 2.3.21 קבע ביהמ"ש קמא כי אין חולק באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ומדובר במי שרומס ברגל גסה את רשויות החוק ומסכן פעם אחר פעם את הציבור, ועל כן נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וקיימת עילת מעצר ברורה.
בבחינת החלופה שהוצעה לשחרורו של העורר למעצר בית בפיקוחם של אמו, אשתו, אחותו וגיסו, לאחר שמיעת המפקחים, התרשם ביהמ"ש קמא כי אין ביכולתם לצלוח את משימת הפיקוח, וככל שתוצע חלופה אחרת היא תיבחן בהתאם.

4. בדיון ההמשך בביהמ"ש קמא נדונה חלופה אחרת שהוצעה, בחווה מבודדת בפיקוחם של אבי העורר ואשתו. כמו כן, הסכים העורר לפיקוח אלקטרוני.

המשיבה התנגדה לחלופה בטענה כי לאב (המוצע כמפקח) 84 הרשעות, הוא מרוחק מהעורר ומנותק ממנו; החווה החקלאית היא מקום פתוח לכל דבר ועניין; אשתו של האב אינה מכירה את העורר.

העורר מנגד טען כי מדובר בחווה מגודרת ומרושתת במצלמות, עברו התעבורתי של האב כולל רק ברירות משפט והמפקחים המוצעים מתאימים

5. ביום 16.3.21 קבע ביהמ"ש קמא כי מסוכנות העורר כנקבע בהחלטה קודמת- גבוהה, ועל כן, בהעדר חלופה סמכותית והצבת גבולות ברורים לא ניתן לאיין מסוכנותו. ביהמ"ש קמא לא פסל את המפקחים המוצעים, ומיקום החלופה במקום מרוחק, מגודר ומאובטח, אולם תהה מדוע לא הוצע מלכתחילה אביו של העורר כמפקח.

לאור האיזון בין מדיניות בהליכי מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה ובין חריגה מהמדיניות בנסיבות מחמירות כגון במקרה דנן, הפנה ביהמ"ש קמא את העורר לשירות המבחן לקבלת תסקיר, בטרם הכרעה. דיון נקבע ליום 20.4.21

טענות העורר -

6. ביהמ"ש קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים ולמד אודות מיקומה הייחודי של החלופה במקום מבודד, מגודר המספק מענה מיטבי למסוכנות הנטענת.

7. תמיהת ביהמ"ש קמא מדוע לא הוצע אביו של העורר כמפקח מלכתחילה אינה רלוונטית ואינה מפחיתה מטיב המפקח או החלופה. החלופה שהוצעה במקור היא בסחנין. האב אינו מתגורר שם, ועל כן לא הוצע כמפקח.

8. אין יתרון לשירות המבחן על פני בחינה בלתי אמצעית שנעשית ע"י ביהמ"ש קמא, קל וחומר משלא נמצא דופי במפקחים

9. אין בנסיבות דנן כדי להקים מסוכנות ברמה קיצונית המצדיקה סטייה מן הכלל כי בעבירות תעבורה אין להורות על מעצר. לחילופין, גם אם קמה מסוכנות מוגברת המצדיקה סטייה מן הכלל, ניתן לאינה באמצעות פיקוח אלקטרוני

טענות המשיבה -

10. מדובר בהחלטת ביניים שאין מקום להתערבות בה

11. המשיבה סמכה יתדותיה על החלטת בית המשפט קמא.

12. ביהמ"ש קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים שהוצעו והחלופה, והחליט כי רק לאחר קבלת תסקיר יוכל לקבוע מסמרות לכאן או לכאן, לרבות אפשרות של איזוק. על כן, יש להותיר ההחלטה על כנה

הכרעה -

13. לאחר שבחנתי טענות הצדדים והחלטת ביהמ"ש קמא הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

14. ראשית, מדובר בהחלטת ביניים, מקום בו קיימת עילת מעצר מובהקת בנסיבות דנן, ועל כן קיים קושי בהתערבות (ראה בש"פ 460/19 **דינקו נ' מדינת ישראל**). ההלכה הפסוקה מורה כי רק במקרים בהם נגרם עיוות דין, לא קיימת עילה או אין ראיות לכאורה, תתערב ערכאת ערר בהחלטת ביניים; המקרה הנדון אינו נמנה על אלו.

15. שנית, כידוע ביהמ"ש אכן יכול להתרשם באופן בלתי אמצעי ממפקחים מוצעים וטיב החלופה אף ללא צורך בקבלת תסקיר. אולם, במקרי ביניים בהם חלופה תוכל לסכון, אולם ביהמ"ש מתקשה להחליט אם נוכח נסיבות המעשה והעושה ניתן להסתפק בחלופה, או מקרים בהם ביהמ"ש מתקשה להעריך טיב החלופה המוצעת ונדרשת בחינה מקיפה ומעמיקה יותר, יש להפנות הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר (ראה בש"פ 478/12 **פריח אל אעסס נ' מ"י**, מיום 23.1.12; בש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מ"י**, מיום 15.1.15)

"לצורך שיקולי החלופה על בית המשפט להיות מודע לתמונה בכללותה, והתסקיר עשוי לכלול נתונים שאחרת לא היו מגיעים לידיעת בית המשפט (כגון נתונים אישיים או משפחתיים מיוחדים וכו') ושיש בכוחם להשפיע על שיקול דעתו. לא ניתן מראש לדעת אילו נתונים יוצגו בתסקיר המעצר, ועל כן ניתן (ולעיתים אף צריך) להורות על הגשתו במקרים בהם המעשה מעיד על מסוכנות ניכרת" (השופט זילברטל בבש"פ 8822/13 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל**, מיום 5.1.2014)

במקרה דנן, נראה כי ביהמ"ש קמא לא שלל המפקחים המוצעים (אם כי אין קביעה מובהקת בנדון) ונראה כי מקום הפיקוח מתאים, אולם, התקשה להעריך את החלופה נוכח טיבה של מערכת היחסים בין העורר ואביו, ועל כן, ביקש להרחיב מסד הנתונים אודות העורר והפנה אותו לקבלת תסקיר לבחינת החלופה.

כשההתרשמות אינה מלאה, ונדרשת סיוע גורמי מקצוע, אין כל פסול בכך ואך מתבקש להפנות הנושא לגורמי

המקצוע.

16. שלישית, בדין טענה המשיבה כי תסקיר לא נועד לבחון אך מסוכנות ספציפית של העורר אלא גם קווי אישיותו. מדובר במי אשר לחובתו עבר תעבורתי לא מבוטל, שענישה קודמת ומאסר על תנאי בר הפעלה לא הרתיעו אותו ולא גרמו לו לחדול מלבצע שוב אותן עבירות. ביהמ"ש קמא התחשב במכלול השיקולים במקרה שבפניי, והגיע לכלל מסקנה כי נדרשת תמונה מלאה ובחינה מעמיקה יותר, הן של העורר, מסוכנותו ואישיותו והן בבחינת החלופה ומערך הפיקוח המוצע והאם די בהם בכדי להקלות המסוכנות. משכך, איני רואה מקום להתערבות בשיקול דעתו של ביהמ"ש קמא בהפניה לתסקיר.

17. לאור האמור, דין הערר - להידחות.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.